

Dosarul nr. 3ra-812/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. O. Ionașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

DECIZIE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

examinând recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de către Svetlana Calalb împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire
la obligarea efectuării recalculului pensiei pentru vechime în muncă și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale și a
fost menținută hotărârea din 8 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul
Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 7 noiembrie 2017, Svetlana Calalb a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea efectuării
recalculului pensiei pentru vechime în muncă și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în perioada de până la data de 29
martie 2014 a fost angajată în cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare al
Ministerului Justiției. Iar, la 29 martie 2014 i-a fost stabilită pensia pentru vechime
în muncă, iar după reangajare în cadrul aceluiași Departament, până la atingerea
limitei de vârstă, prin ordinul nr. 18 din 12 ianuarie 2016 al Ministerului Justiției i-a
fost prelungit termenul de aflare în serviciu.

A menționat că în circumstanțele date în conformitate cu prevederile art. 61
alin. (2) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a
militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor
interne, la 8 august 2017 s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere,
prin care a solicitat recalcularea pensiei stabilite de către Departamentul Instituțiilor
Penitenciare.

A specificat că, conform normei date Casa Națională de Asigurări Sociale urma
să îi recalculeze pensia și să o informeze despre decizia primită, însă, până în
prezent nu i-a fost recalculată pensia.

În opinia reclamantei prin nesoluționarea în termenul stabilit a cererii privind recalcularea pensiei în temeiul art. 61 alin. (2) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, i s-a încălcat dreptul la o pensie în mărimea stabilită de legislația în vigoare, astfel încât, instanța de judecată urmând să oblige pârâtul de a efectua recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă.

A precizat că recalcularea pensiei sale ca demisionată din cadrul Departamentul Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției se face în baza Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 privind asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne. Or, potrivit preambulului Legii respective, prezenta lege stabilește condițiile de asigurare cu pensii a cetățenilor Republicii Moldova: militari ai Forțelor Armate, colaboratori ai Serviciului de Protecție și Pază de Stat, ofițeri de informații și securitate, persoane din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, persoane din efectivul de comandă suprem și colaboratorii care îndeplinesc serviciul special prin contract în cadrul Centrului Național Anticorupție, în cadrul Departamentul Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, pensionari din rândul militarilor forțelor armate, al organelor securității statului, al persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, al persoanelor care au îndeplinit serviciul militar sau special prin contract în cadrul organelor similare anterioare celor nominalizate, inclusiv a fostei U.R.S.S, și familiile acestora.

Reclamanta a explicat că în conformitate cu art. 13 din Legea sus enunțată, dreptul la pensie pentru vechime în serviciu îl au militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care la 1 iulie 2011 au o vechime în serviciu de cel puțin 20 ani și 6 luni,

A afirmat că, în aceste condiții, ținând cont și de adeverința nr. 4/1-3659 din 6 septembrie 2017 a Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, decizia din 4 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, diploma de studii superioare nr. 00625, cât și dispozițiile art. 18 lit. b) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, care statuează că timpul de studii în instituții de învățământ superior civil, dar nu mai mult de 5 ani, calculându-se 6 luni de serviciu pentru un an de studii – persoanelor din corpul de ofițeri militari și din corpul de comandă (cu excepția corpului de ofițeri inferiori) al organelor afacerilor interne, la momentul demisionării, la situația din 1 septembrie 2017, avea o vechime în muncă de 28 de ani 11 luni și 28 de zile.

A invocat prevederile art. 14 din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993, care prevede că mărimea pensiilor pentru vechime în muncă se stabilește în următoarele proporții: a) pentru militarii care au satisfăcut serviciu prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care au o vechime în muncă de cel puțin 20 de ani (art.13 lit.a): pentru o vechime în muncă de 20 de ani - 50 procente, iar pentru cei pensionați la limită de vârstă sau de motive de boală - 55 procente din sumele respective ale soldei; pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani - 3 procente din sumele respective ale soldei, dar în total nu mai mult de 75 procente din aceste sume; b) pentru militarii care satisfac serviciu prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care au o vechime totală în muncă de cel puțin 25 de ani calendaristici, din care cel puțin 12 ani și 6 luni în serviciu militar sau în serviciu în organele afacerilor interne (art.13, lit. b), c) și d): pentru vechime totală

în muncă de 25 de ani - 50 procente și pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 25 de ani - 1 procent din suma respectivă a soldei sau a salariului, dar în total nu mai mult de 75 procente din aceste sume.

Reclamanta a apreciat că mărimea pensiei sale, cu vechimea în muncă de 28 de ani 11 luni și 28 de zile constituie 70%, din care 23 de ani și 6 luni - 55%, iar 5 ani - 15% din solda bănească.

În contextul dat, coroborând cu prevederile art. 44 lit. b) din aceeași lege, a constatat că mărimea soldei calculate este de 10 786, 99 de lei, constituită din salariul funcției de 1 850 de lei; salariu pentru grad special de 450 de lei, sporul procentual pentru vechime în serviciu de 690 de lei și media lunară a altor recompense, plăți, sporuri și suplimente primite în ultimul an de serviciu de 7 796,99 de lei.

A afirmat că mărimea pensiei recalculate în conformitate cu art. 61 alin. (2) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 este de 7 550,89 de lei.

În urma concretizării cerințelor Svetlana Calalb a solicitat recalcularea pensiei pentru vechimea în munca, conform prevederilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, în mărime de 7 550,89 de lei, începând cu data 1 septembrie 2017, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 8 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Svetlana Calalb. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova să efectueze recalculul pensiei stabilite Svetlanei Calalb la data de 29 martie 2014 pentru vechime în muncă, în conformitate cu prevederile art. 61 alin.(2) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, începând cu data de 1 septembrie 2017. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 8 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. A fost încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul Svetlanei Calalb cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 000 de lei.

La data de 21 mai 2019, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs, fiind completat prin recursul motivat din 3 iunie 2019 împotriva deciziei din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a emis o decizie pripită, nefiind studiate minuțios actele normative în vigoare, care reglementează obiectului litigiului.

A menționat că instanța de judecată nu a luat în considerare argumentele recurentului care prin materialele probante a solicitat admiterea cererii de apel, adoptând soluția pe o interpretare eronată a legii relevante speței.

A explicat că, instanța inferioară a apreciat arbitrar probele, fapt ce a dus și la aplicarea unei prevederi legale care nu trebuia să fie aplicată.

A relatat că pentru a fi posibilă aplicarea art. 61 alin. (2) din Legea nr. 1544/1993, este imperativ faptul ca persoanei să i se stabilească dreptul la pensie în temeiul art. 2 alin. (2) din Lege, ceea ce la cazul examinat nu se identifică.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1), 245 alin. (1) din Codul administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Astfel, Colegiul consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece decizia contestată datează cu 24 aprilie 2019, iar cererea de recurs a fost depusă la Curtea de Apel Chișinău la 21 mai 2019.

În conformitate cu prevederile art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Din materialele cauzei se denotă cu certitudine că, în perioada de până la 28 martie 2014 Svetlana Calalb a fost angajată în cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova.

Conform extrasului din ordinul nr. 181 din 7 aprilie 2014 Svetlana Calalb a demisionat începând cu data de 28 martie 2014 din funcția de maior de justiție, șef al serviciului special al Penitenciarului nr. 13 – Chișinău al Departamentului Instituțiilor Penitenciare, cu dreptul de a primi pensia (f.d.44).

La data de 10 aprilie 2014 Svetlana Calalb s-a adresat cu cerere către Direcția finanțe a Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova întru stabilirea pensiei pentru vechime în serviciu, iar prin încheierea de stabilire a pensiei de vechime în muncă din 29 aprilie 2014, ultimei i-a

fost stabilită pensia începând cu data de 29 martie 2014 pentru vechimea în muncă de 21 ani 9 luni, în mărime de 50% din salariu, adică suma de 3 577,29 de lei (f.d.46-47).

Ulterior, prin contractul privind îndeplinirea serviciului în cadrul sistemului penitenciar nr. 177 din 25 iulie 2014 Departamentul Instituțiilor Penitenciare a numit-o pe Svetlana Calalb în funcția de șef al Direcției evidență specială pe o perioadă nedeterminată (f.d.7-9).

Prin ordinul nr. 78ef din 18 martie 2015 a Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, în temeiul deciziei din 4 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău (f.d.58-63), pentru perioada de activitate a reclamantei/recurente de la 2 mai 2002 până la 19 ianuarie 2007 în cadrul Oficiului de Executare Buiucani mun. Chișinău, Svetlanei Calalb i s-a inclus în vechimea muncii pentru stabilirea pensiei –2 ani 4 luni și 8 zile, calculându-se 2 ani de vechime în muncă în ramurile civile înrudite cu specialitatea lor militară pentru un an de serviciu conform prevederilor art. 18 lit. e) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne.

Prin ordinul nr. 18 din 12 ianuarie 2016 „cu privire la prelungirea termenului de aflare în serviciu peste limita de vârstă” Svetlanei Calalb, locotenent colonel de justiție, șef al Direcției evidență specială a Departamentului Instituțiilor Penitenciare i s-a prelungit termenul de aflare în serviciu peste limita de vârstă pe o durată de un an, începând cu data de 21 ianuarie 2016 până la 21 ianuarie 2017 (f.d.6).

Conform ordinului nr. 24 din 20 ianuarie 2017 „cu privire la prelungirea termenului de aflare în serviciu peste limita de vârstă”, Svetlanei Calalb, locotenent colonel de justiție, șef al Direcției evidență specială a Departamentului Instituțiilor Penitenciare i s-a prelungit termenul de aflare în serviciu peste limita de vârstă pe o durată de un an, începând cu data de 21 ianuarie 2017 până la 31 decembrie 2017 (f.d.4).

Prin ordinul nr. 671 din 22 august 2017 a Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Svetlana Calalb începând cu data de 1 septembrie 2017 a fost demisionată în retragere, la atingerea limitei de vârstă stabilită de legislația în vigoare pentru aflarea în rezerva Forțelor Armate, cu dreptul de a purta uniforma prestabilită, din funcția de șef al Direcției evidență specială a Departamentului Instituțiilor Penitenciare (f.d.5).

La data de 8 septembrie 2017 Svetlana Calalb s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale cu cerere, prin care a solicitat recalcularea pensiei stabilite de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției al Republicii Moldova în temeiul art. 61 alin.(2) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993.

Prin decizia nr. 25 din 15 septembrie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a refuzat în admiterea cererii reclamantei/intimatei privind recalcularea pensiei (f.d.49-50).

Nefiind de acord cu decizia sus indicată, la data de 7 noiembrie 2017, Svetlana Calalb a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recalcularea pensiei pentru vechimea în muncă, conform prevederilor art. 61 alin. (2) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, în mărime de 7 550,89 de lei, începând cu data 1 septembrie 2017, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei pretențiilor înaintate și a admis cererea de chemare în judecată. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Molodva să efectueze recalculul pensiei stabilite Svetlanei Calalb la data de 29 martie 2014 pentru vechime în muncă, în conformitate cu prevederile art. 61 alin.(2) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comanda și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, începând cu data de 1 septembrie 2017. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 24 aprilie 2019 a respins cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale și a menținut hotărârea din 8 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. A încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul Svetlanei Calalb cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1 000 de lei.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, decizia instanței de apel este una arbitrară, nefiind elucidate toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și fiind interpretate eronat normele de drept material.

În favoarea concluziei date se menționează următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) și (2) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi. Pensiile stabilite persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri cărora li s-a prelungit peste limita de vârstă, stabilită de legislație, termenul de aflare în serviciu militar prin contract sau în serviciu în organele afacerilor interne urmează a fi recalculat după trecerea lor în rezervă sau în retragere.

Deci, se atestă cu certitudine că, dispozițiile art. 61 din Legea sus menționată, prevăd expres 3 situații în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată și, anume:

- 1) existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei;

- 2) prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei până la stabilirea pensiei, iar recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi;

3) recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciul militar.

În contextul dat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au elucidat pe deplin și nici nu au verificat cu certitudine în care din cele 3 situații prevăzute în art. 61 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 se încadrează cerințele reclamantei/intimatei Svetlana Calalb privind recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu după reangajarea acesteia în serviciu și dacă aceste condiții urmează a fi luate în considerare cumulativ.

Așadar, instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit dacă Svetlana Calalb intră în categoria persoanelor ce ar putea să beneficieze de recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu stabilită lui anterior în conformitate cu dispozițiile art. 61 din Legea enunțată, având în vedere faptul că, acestea anterior i-a fost stabilită pensie pentru vechimea în serviciu și nu pentru vechimea peste limita de vârstă.

De asemenea, instanțele de judecată nu au verificat ce documente trebuiau să se afle la organele de pensionare la momentul solicitării recalculării pensiei, precum și care sunt acele acte suplimentare menționate în art. 61 din Legea enunțată, care trebuiau să fie prezentate de către reclamantă/intimată ce i-ar fi acordat dreptul la majorarea pensiei stabilite anterior ei, în situația în care legiuitorul nu specifică care sunt acestea.

În circumstanțele date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, atât prima instanță, cât și instanța de apel și-au întemeiat concluziile de admitere a acțiunii cu interpretarea eronată a normelor de drept material, fără a elucida în acest sens toate aspectele cauzei în raport cu cerințele înaintate de către Svetlana Calalb, încălcând în așa mod drepturile ambelor părți la un proces echitabil.

Mai mult, ipoteza relevată supra profilează incertitudinea concluziei date de instanța de apel, or, aceasta a judecat formal cauza, fapt ce constituie o violare a articolului 6 §1 CEDO și a dreptului litiganților la un proces echitabil, care prin prisma articolului 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, au o speranță că instanța de apel se va pronunța asupra tuturor motivelor invocate.

La aspectul dat este imperioasă jurisprudența CtEDO în cauza Hiro Balani vs. Spania, în care Înalta Curte a notat că, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 §1 din CEDO.

Prin urmare, actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Drept consecință, instanța de recurs este în dificultate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții date de Curtea de Apel Chișinău, de a verifica temeinicia și legalitatea acestei soluții.

Având în vedere caracterul încălcărilor săvârșite de instanța de apel, unica posibilitate de corectare a acestora este casarea deciziei din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare.

Or, o altă soluție decât aceea a trimiterii spre rejudecare ar echivala cu o validare și protejare a unor încălcări ale legii procedurale săvârșite de instanța de apel și cu o periclitate a sistemului judiciar în ansamblu, întrucât, dacă modul de abordare al Curții de Apel Chișinău ar fi însușit și de alte instanțe, s-ar ajunge la o inexistență de fapt a instanțelor de al II-lea grad de jurisdicție, la inutilitatea unei judecăți și, implicit, la o atingere severă adusă drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor.

Coroborând circumstanțele enunțate supra, instanța de recurs conchide că este temeinic recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale, deoarece soluția instanței de apel este bazată pe neelucidarea circumstanțelor speței și este adaptată cu interpretarea eronată a normelor de drept material pertinente speței.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate și nu a elucidat toate circumstanțele pertinente speței, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, casării integrală a deciziei din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și restituirii cauzei instanței de apel, pentru o nouă judecare în ordine de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3), 248 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Se casează decizia din 24 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Calalb împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la obligarea efectuării recalculului pensiei pentru vechime în muncă și încasarea cheltuielilor de judecată, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu